

Riigikogu esimehe Lauri Hussari kõne 4. juunil 2025

EESTI LIPP 141

Tere hommikust, head pidupäevalised! Rõõm on taas kohtuda kõikidega, kes täna siia tulnud, et meie sünnipäevalaps nii-öelda üles laulda!

Ning rõõmsa ühislaulu toel ongi meid kõiki ühendav sümbol tõusnud kõikjal Eestimaa paikades. Ning loomulikult ka siin ajaloolise Pika Hermannini lipumasti heisatud.

Meie sinimustvalge lipu sünnipäevadel on alati räägitud ka meie lipu lugu, mis on unikaalne. Ja me kõik teame, et Eesti on maailmas ainus riik, kus mitte üksnes teada nimeliselt, kes esimese lipu valmistasid, vaid et see lipp ise on täiesti olemas ja reliikviana hoitud Eesti Rahva Muuseumis. Sestap ei hakkaks ma täna kordama neid tõsiasju, mida me oma lipu sünnist, kasvamisest ja vahepealsest varjusurmast ning ülestõusmisest okupatsiooni lõppemisel niikuinii kõik hästi teame.

Tahaksin hoopis osutada meie võimalustele neid kauneid värve, meie imelist lippu senisest veelgi paremini ja kaunimalt eksponeerida. 20 aastat tagasi, nii et ka selline väike tähtpäev meie lipuga seoses, võttis Riigikogu vastu Eesti lipu seaduse. See seadus reguleerib põhjalikult riigilipu ja rahvuslipu kasutamist ning on meid hästi teeninud. On seadusandja tahtega määratud ka paarkümmend päeva kalendriaastas, mis lipupäevad on. On seda vähe või palju? Või ehk on täpselt parasjagu?

Hetkel arutab Riigikogu just võimalikke muudatusi tähtpäevade ja lipupäevade loendis, kuid juba praegu me teame, et igaühel on võimalus ja voli oma kodu kaunistada rahvuslipuga kasvõi igapäevaselt. Millist võimalust ka arvukalt kodanikke kasutab. Ning seda ilma igasuguse valitsusepoolse riikliku kampaaniata, lihtsalt südame sunnil. Kuid on küllalt palju paiku, kuhu koduomanikud ja ka riigiasutused ei küündi ning see puudutab eelkõige meie avalikku ruumi: linnaväljakuid, puisteid, magistraale. Ühesõnaga, on hulk kohti, kus me võiksime soovi korral oma lippu rohkelt eksponeerida! Eesti lipu ilu tuleks ju nautida võimalikult sageli ning miks ei võiks näiteks kasvõi Viru väljakul Tallinnas olla lahendusi, mis nii iga meie riigi inimese, kuid samuti ka Viru hotellis viibiv välismaalase jaoks aitaks tekitada seda turvatunnet, mida pakubki meie sinimustvalge trikoloor.

Muide, lipukultuuri arengus juhtus just hiljuti väikene samm – nimelt asutati siinsamas Toompeal Eesti Koolide Liputoimkondade Liit ning need toimkonnad koos koolilippudega ilmestavad nii meie tänast kui ka 24. veebruaril toimuvat riigilipu tseremooniat!

Õige pea peame jällegi laulu- ja tantsupidu, kus lisaks rahvarõivastele ja rukkililledele võiks ju silmapaistvalt osaleda ka meie lipud. Kutsungi siinkohal üles, head inimesed, tehkem ettepanekuid, millistes paikades, siitsamast Toompealt Võru ja Valgamaani välja, saaks ja peaks meie lippu julgesti kasutama!

Mul on olnud austav privileeg kuuluda žüriisse, mis valib Eesti aasta küla ja sellega seoses olen reisinud päris intensiivselt mitmelgi pool, Peipsist Sõrveni. Ning on olnud võimalus näha, kui ilusti, hellalt ja austavalt, aga samas ka ekspressiivselt ja dekoratiivselt meie külades lippu hoitakse.

Ma tean, head kaasmaalased, et meie rahvale ei ole omane kroonupatriotism ning pingutatud kampaaniad. Sestap ei tahagi ma täna survestada valitsust või Riigikogu, et nemad meie

lipukultuuri kuidagi riiklikult edendaksid. Vastupidi, minu tänane jutt on mõeldud kõigile meile, meile endile. Vabamatel hetkel mõtisklemiseks ja võib-olla ilusate tulemusteni jõudmiseks. Ilusat lipupäeva ja sinimustvalgust südameisse!